

Październik 2012 roku
Niniejsze zestawienie nie jest wiążące dla Trybunału i nie ma charakteru wyczerpującego

„Sprawy dublińskie”

„Dublińskie prawo wspólnotowe”

„System dubliński” (Konwencja Dublińska i Rozporządzenie Dublin II) służy do określenia, które Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl, złożonego przez obywatela państwa trzeciego na terytorium jednego z Państw Członkowskich Unii Europejskiej¹.

Zobacz stronę [Rozporządzenia Dublin II w zestawieniach „Europa”](#) na stronie internetowej prawodawstwa Unii Europejskiej, z której pobrany został następujący tekst:

Zgodnie z Rozporządzeniem Dublińskim Państwa Członkowskie mają określić, które Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego na ich terytorium, na podstawie obiektywnych i hierarchicznych kryteriów. System jest przeznaczony do zapobiegania zjawisku „kupowania azylu”, a jednocześnie do zapewnienia, by każda sprawa o azyl wnioskodawcy była rozpatrywana tylko przez jedno Państwo Członkowskie.

Jeżeli inne Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne na podstawie kryteriów zawartych w Rozporządzeniu, do tego Państwa należy się zwrócić, aby zajęło się osobą ubiegającą się o azyl, a w konsekwencji rozpatrzyło jego/jej wniosek o azyl. Jeżeli tak zawiadomione Państwo Członkowskie akceptuje swoją odpowiedzialność, pierwsze Państwo Członkowskie musi przekazać osobę ubiegającą się o azyl do tego Państwa Członkowskiego.

Ryzyko niehumanitarnego traktowania² w przypadku deportacji na podstawie regulacji „Dublin”

- [T.I. przeciwko Zjednoczonemu Królestwu](#): skarżący, obywatel Sri-Lanki, opuścił Niemcy i ubiegał się o azyl w Zjednoczonym Królestwie. Rząd Zjednoczonego Królestwa zażądał, aby Niemcy były odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl skarżącego na mocy Konwencji Dublińskiej. Skarżący obawiał się, że władze niemieckie po prostu odeślą go z powrotem na Sri Lankę, gdzie jego zdaniem istniało realne niebezpieczeństwo, że zostanie potraktowany sprzecznie z Artykułem 3 przez siły bezpieczeństwa, LTTE³ oraz tamilskie prorządowe organizacje aktywistyczne. Skarżył się, że na Sri Lance został poddany niehumanitarnemu traktowaniu przez LTTE i musiał opuścić swój dom. Twierdził również, że został uwięziony w Colombo na okres trzech miesięcy i torturowany przez siły bezpieczeństwa, które podejrzewały go o przynależność do Tamilijskich Tygrysów. Skarga **niedopuszczalna** (decyzja z dnia 07.03.2000): Trybunał uznał, że nie

¹ System obejmuje również Norwegię, Islandię i Szwajcarię.

² Artykuł 3 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka

³ Tamilijska organizacja zajmująca się walką zbrojną o niepodległość.

zostało udowodnione, że istnieje realne niebezpieczeństwo, że Niemcy deportują skarżącego na Sri Lankę z naruszeniem Artykułu 3⁴.

▪ [K.R.S. przeciwko Zjednoczonemu Królestwu](#): obywatel Iranu pokonał drogę do Zjednoczonego Królestwa - przez Grecję. Zgodnie z Rozporządzeniem Dublin II, władze brytyjskie zwróciły się do Grecji o przyjęcie odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosku o azyl, a Grecja wyraziła na to zgodę. Skarżący zarzucił, że wydalenie go ze Zjednoczonego Królestwa do Grecji było sprzeczne z Artykułem 3 ze względu na sytuację osób ubiegających się o azyl w Grecji. Skarga **niedopuszczalna** (decyzja z dnia 12.02.2008): „w przypadku braku dowodu przeciwnego należy domniemywać, że Grecja będzie przestrzegać swoich zobowiązań w odniesieniu do repatriantów”. Trybunał zauważył również, że Grecja nie deportowała ludzi do Iranu.

▪ [M.S.S. przeciwko Belgii i Grecji](#)
21.01.2011

Sprawa dotyczyła wydalenia do Grecji osoby ubiegającej się o azyl przez władze belgijskie przy zastosowaniu unijnego Rozporządzenia Dublin II. W dniu 2 lipca 2009 roku Trybunał postanowił zastosować zasadę 39 przeciwko Grecji, z której wynikało, że ubiegający się o azyl nie zostanie deportowany do Afganistanu w oczekiwaniu na wynik postępowania przed Trybunałem.

[Naruszenie Artykułu 3](#) (zakaz niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karaniami) [przez Grecję](#) zarówno ze względu na warunki osadzenia skarżącego oraz z powodu jego warunków bytowych w Grecji;

[Naruszenie Artykułu 13](#) (prawo do skutecznego środka odwoławczego) [w związku z Artykułem 3](#) przez Grecję ze względu na braki w procedurze azylowej stosowanej w sprawie skarżącego;

[Naruszenie Artykułu 3 przez Belgię](#) zarówno ze względu na narażenie skarżącego na niebezpieczeństwo związane z uchybieniami w procedurze azylowej w Grecji, jak również z powodu narażenia go na warunki osadzenia i bytowe w Grecji, które stanowiły naruszenie Artykułu 3;

[Naruszenie Artykułu 13 w związku z Artykułem 3 przez Belgię](#) z powodu braku skutecznego środka zaskarżenia nakazu wydalenia skarżącego.

[Artykuł 46](#) (moc obowiązująca oraz wykonywanie wyroków): Obowiązkiem Grecji było, aby bezzwłocznie kontynuować rozpoznanie zasadności wniosku skarżącego o udzielenie azylu, które będzie odpowiadać wymaganiom Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz, w oczekiwaniu na rozstrzygnięcie tego rozpatrywania, do powstrzymania się od deportacji skarżącego.

W [wyroku Wielkiej Izby z dnia 21 grudnia 2011 roku](#), Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) przyjął podobne stanowisko do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, odwołując się wyraźnie do wyroku w sprawie *M.S.S. przeciwko Belgii i Grecji* (zob. w szczególności paragrafy od 88 do 91 wyroku TSUE).

„Sprawy dublińskie” w toku przed ETPC

Obecnie przed Trybunałem toczy się około 90 spraw w sprawie stosowania "systemu dublińskiego" prawa wspólnotowego do ubiegających się o azyl. W większości są to skargi złożone przeciwko Holandii, Finlandii, Belgii, Zjednoczonemu Królestwu i Francji.

⁴ W swojej decyzji Trybunał stwierdził, że wydalenie wnioskodawcy do kraju trzeciego nie zwalnia Zjednoczonego Królestwa od odpowiedzialności za zapewnienie, że deportacja nie narazi skarżącego na traktowanie sprzeczne z Artykułem 3.

Środki tymczasowe

W większości tych spraw skarżący wnieśli o zastosowanie **środków tymczasowych** (Reguła 39 Regulaminu Trybunału).

Są to środki podejmowane **w ramach postępowania przed Trybunałem**. Nie przesądzają dalszych decyzji Trybunału o dopuszczalności i co do meritum spraw. Jeżeli Trybunał uwzględni wniosek o zastosowanie środka tymczasowego, wydalenie skarżącego jest zawieszane na czas zbadania przez Trybunał skargi (jednak Trybunał śledzi sytuację skarżącego i może uchylić środek w trakcie badania sprawy).

Więcej informacji na temat środków tymczasowych: zob. strona 8 zestawienia [„Wydalenie i ekstradycja”](#).